

Els esports a través dels Segles.

Hom parla amb freqüència de l'època actual com de la dels esports per antonomàsia; hom creu que l'entusiasme de la joventut per tots els espectacles de traça i de força física és quelcom recent. Aquesta opinió és errònia; els esports com el de la lluita, no solament es coneixien 3,000 anys a. de J. C. sinó que ja aleshores hom observava les regles dels campionats moderns. Per tal de cercar les representacions primitives de la lluita, ens cal estudiar els relleus dels sepulcres murals de l'antic Egipte; llegir, a la *Illiada*, les descripcions del combat entre els herois grecs Aïax i Ul·lises, admirar les escultures clàssiques gregues i romanes.

L'esgrima, ja a l'Edat Mitjana s'anomenava « noble ciència de la defensa » i té el seu origen als temps prehistòrics, quan el garrot o la maça eren les armes que servien l'home per a vèncer l'adversari.

El Polo és un dels esports més antics que hom juga a ple aire. Es practicava ja a Egipte, però abastava el seu més gran desenvolupament a Pèrsia, d'on va passar a l'Índia. D'allí el portaren els anglesos al seu país i el difongueren per Europa. A Espanya, degut a l'abundor de cavalls, ja era jugat aleshores un joc de pilota a cavall semblant al Polo.

El hockei és, en l'actualitat, un dels jocs que més entusiasma la joventut. S'hi dedicaren no pas els minyons sols, sinó també les noies, i només cal obrir qualsevol periòdic esportiu per a veure els grups guanyadors de tal o qual campionat. En realitat és el polo jugat a peu; la seva gran antigor es desprèn del baix relleu egipci, reproduït aquí. Els anglesos han pres aquest esport dels àrabs del desert de Tunís meridional i d'Argèlia, on segueix practicant-se.

Les curses a peu formaven a Grècia part dels jocs i de les lluites olímpiques i es practicaven amb caràcter higiènic o recreatiu, i com gimnàstica militar. A l'antiga Roma també tenien gran importància i es varen estendre a Pèrsia i més tard, a l'Edat Mitjana, a França, Espanya i Alemanya. Des de finals del segle passat les curses han tornat a exercir un paper important al'educació física a l'aire lliure i arriben actualment al seu apogeu, en disputar-se anualment gran nombre de campionats.

No tan sols els esports tenen llur origen als temps remots. Les joguines populars d'ara, ja ho eren en altre temps. N'hi ha prou amb comparar la foto adjunta presa en un modern camp de jocs infantils amb la reproducció d'un detall d'un dels quadres més coneguts del famós pintor flamenc Breughel el Vell, del segle XVI, per veure que els nens frueixen des de fa segles d'aquest encisador joc del cercol, tan saní i tan distret.

Fins avui, tanmateix, el sa exercici dels esports no acostumava d'arribar fins als desheredats, aollits a les institucions dites de beneficència. En l'esdevenidor, i al caliu de la Revolució, no sols desapareixerà aquesta desigualtat irritant, sinó que la pràctica dels esports figurarà en primer rengle, entre les innovacions que la Societat Nova imprimirà a les institucions d'Assistència Social que soplugen nens desvalguts.

